

V fynskykh shkolakh uchat hotovyt. [In Finnish schools are taught to cook]. Retrieved from <https://finland.fi/ru/zhizn-i-obshhestvo/v-finskih-shkolah-uchat-gotovit> [in Russian].

Kozhna desiata dytyna na planeti narodzhuietsia nedonoshenoiiu. [Every tenth child on the planet is born prematurely]. Retrieved from <https://misto-tv.poltava.ua/news/26409> [in Ukrainian].

MAIEVSKA O.

Poltava V. G. Korolenko national pedagogical University, Ukraine

PROVIDING GENDER EQUALITY OF TEACHERS TO LESSONS OF LABOR EDUCATION: METHODOLOGICAL ASPECT

The article considers the technologies of ensuring gender equality in the lessons of labor education. It is established that the content of gender education of students is oriented on the development of value orientations, the acquisition of the content of gender education, as well as the practical application of the acquired knowledge and values in everyday life. Overcoming stereotyped thinking from a gender issue in the lessons of labor training in Ukrainian schools is clearly in line with the strategy for introducing gender equality and non-discrimination in the field of education. Due to insufficient coverage of the problem under study in scientific literature, there is no single clear concept of gender education and the upbringing of students at the lessons of labor education and technology in the Ukrainian high school. Educational institutions have a major role in the gender education of children. Positive steps of Ministry of Education and Science of Ukraine and The Institute for the Modernization of Education, carried out in relation to the updating of the curriculum, the examination of textbooks, aimed at overcoming the problem of gender inequality in the lessons of labor education. Teachers-practitioners, by overcoming the gender problem in the learning process, offer interesting technologies for the implementation of creative student's workshops. Overcoming gender inequality in lessons will open up a wide range of types of work to children. Often, teachers have a problem with the lack of workshops for girls and boys, so they have to choose projects that are suitable for both sexes. During the survey, the following modules were proposed: matchmaking, gannut, kinussayga, string art, marquetry, applique, origami, paper modeling of clothing and architecture, paper plastics, weaving from newspaper tubes. Artistic modeling of small sculptural plastics of animate, floral, gastronomic, technological or anthropological character from polymer clay, plasticine, cold porcelain, salty dough may interest children of all ages and sexes. Making of relief gifts, body parts for creation of dolls, bouquets of flowers, volumetric abstract and thematic panels, magnets, which can then be painted with acrylic and varnish, will allow to show designer creativity of boys and girls not only in the classroom, but also in extra time. These techniques can be diversified, ranging from plane images to voluminous and vice versa, changing the texture and materials, combining technology.

Key words: gender, gender equality, gender competence, gender approach, lessons of labor

Стаття надійшла до редакції 13.09. 2018 р.

УДК 378.147.091.33-027.22:613

ОЛЕКСАНДР МІХЕЄНКО

ТЕТЯНА МІХЕЄНКО

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ У ПРАКТИЦІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗІ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

У статті розглянуто роль методології у процесі професійної підготовки фахівців. Розкрито сутність та змістові характеристики холистичного, синергетичного, компетентнісного та діяльнісного підходів. Обґрунтовано доцільність їх застосування як методологічної основи забезпечення ефективності навчального процесу та успішності практично-прикладної діяльності фахівців зі здоров'я людини.

Ключові слова: професійна підготовка, майбутні фахівці зі здоров'я людини, методологічні підходи, здоров'я, навчальний процес.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Інтеграція всіх гуманітарних наук навколо людини як об'єкту дослідження та посилення зв'язків педагогіки з різними науками актуалізують проблему методологічної підготовки фахівців. Методологія відіграє визначальну роль, оскільки є підґрунтям для цілісності, системності, результативності навчальної та професійної діяльності. Ефективність професійної підготовки фахівця значною мірою залежить від сформованості його методологічної культури, яка визначає як загальні світоглядні вихідні позиції, так і конкретні принципи, умови, методи, форми, засоби, особливості розв'язання теоретичних і практичних

завдань під час навчання та в процесі подальшої професійної діяльності. Окрім того, актуальність методологічної проблематики підготовки фахівця визначається, по-перше, специфікою професійних завдань, по-друге, сучасними тенденціями розвитку вищої освіти, її інтеграцією до Європейського освітнього простору.

Методологічний аспект професійної підготовки фахівців зі здоров'я людини має враховувати як особливості процесу оздоровлення, так і процесу навчання фахівця з погляду соціальної та педагогічної сфери. Отже, важливо визначити методологічні підходи, які зумовлюють ефективність професійної підготовки фахівців означеної сфери та успішність їх практично-прикладної діяльності. Серед таких підходів особливо важливими, на нашу думку, є холістичний, синергетичний, компетентнісний та діяльнісний.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчив, що актуальні проблеми загальної методології досліджували такі відомі вчені як В. Богословський, В. Ковальчук, Л. Моїсєєв, О. Крушельницька, А. Новіков, В. Пілюшенко, І. П'ятницька-Позднякова, В. Романчиков, А. Філіпенко та ін.; методології педагогічних досліджень присвячено праці О. Бережної, С. Гончаренко, В. Загвязинського, В. Краєвського, Є. Хрикова та ін. Видатні особистості минулого та сучасні науковці розкривали сутність та змістові характеристики холістичного (Аристотель, Гегель, Я. Сметс, Холдейн та ін.), синергетичного (Г. Хакен, І. Пригожин, І. Стенгерс та ін.), компетентнісного (Ю. Бойчук, О. Заблоцька, І. Зимня, А. Хугорський, К. Юр'єва та ін.) та діяльнісного (О. Леонтьєв, О. Соколова, О.В. Попова, А.В. Губа та ін.) підходів.

Недостатньо досліджені аспекти проблеми. Аналіз теоретичного та практичного досвіду підготовки професійних кадрів показує, що методологічні аспекти професійної підготовки майбутніх фахівців зі здоров'я людини на сьогодні залишаються недостатньо дослідженими.

Мета нашого дослідження – обґрунтування доцільності застосування холістичного, синергетичного, компетентнісного та діяльнісного підходів у професійній підготовці фахівців зі здоров'я людини.

Виклад основного матеріалу дослідження. Холістичний підхід (грец. ὅλος – цілий, весь) у широкому сенсі є проблемою філософії щодо співвідношення частини й цілого, підґрунтям якої є якісна своєрідність і пріоритет цілого стосовно його частин. Характер проявів цілого відзначається новими, емерджентними властивостями, які не притаманні окремим частинам, але є такими, що виникають внаслідок об'єднання цих елементів в єдину, цілісну систему. Можна детально вивчати властивості атомів водню й кисню, але так і не досягнути, якою ж є молекула води. Дія одного ферменту, взятого окремо, відрізняється від дії того самого ферменту в поєднанні з іншими (Уголев, 1985, с. 14).

Інтегративність – найважливіша ознака всіх складноорганізованих систем і особливість будь-якого цілісного утворення. Організм людини належить саме до таких складноорганізованих систем, коли процес об'єднання компонентів у єдине ціле внаслідок їх взаємодії змінює поведінку кожної складової. Злагоджена взаємодія елементів організму є першою та головною умовою життя і здоров'я. Будь-яка неузгодженість процесів, що відбуваються в клітині, призводить до порушення гомеостазу і, зрештою, до руйнування клітини як єдиного цілого. Якщо фізичні функції організму правильно взаємодіють, то існує гармонія у злагодженій роботі інформаційної структури і всіх клітин фізичного тіла. Саме такий стан визначає здоров'я.

Отже, здоров'я – це не тільки відсутність зовнішніх проявів хвороби, а й стан внутрішньої і зовнішньої гармонії, коли структура організму безконфліктна та функціонує в оптимальному режимі. В основі здоров'я лежить принцип взаємодії і взаємозалежності кожної клітини, тканини, органу, системи органів. Результатом інформаційного збою є відсутність гармонії, тобто хвороба. І хвороба, і здоров'я – явища, пов'язані зі станом людини в цілому, а не окремих органів і частин тіла. Констатація наявності чи відсутності хвороб лікарем тільки в межах своєї компетенції, абсолютизація психологом лише психічного здоров'я, а вчителем фізичної культури лише рухової активності є прикладом ігнорування холістичного підходу через надмірне подрібнення предмета дослідження, що в прикладному аспекті унеможливає досягнення бажаного результату (Міхеєнко, 2012).

Холістичний підхід передбачає сприйняття людини як інтегрованої системи, що дає змогу підібрати найбільш ефективні способи впливу серед комплексу різних засобів, спрямованих на оздоровлення фізичної, психічної, духовної та соціальної сфер життєдіяльності людини (Оржеховська, 2013).

Процес перегляду і пошуку нових шляхів розвитку сучасної науки нерозривно пов'язаний з синергетикою (синергія з грецьк. – співдружність, співучасть, спільна дія), яку розглядають як науково-філософський принцип, що досліджує природу, світ як складну комплексну систему, здатну до самоорганізації. Синергетика – це новий підхід до оволодіння методами управління, який свідчить, що існують альтернативні шляхи розвитку складних систем, до яких належить і організм людини. Ідеї синергетики можна розглядати як методи оптимізації, що надають можливість людині максимально розвивати свої здібності в процесі оздоровлення, розвитку, самовдосконалення, знаходячи найбільш оптимальні та ефективні важелі впливу та шляхи докладання зусиль (Іонова, 2012, с. 53-65).

Сутність синергетичного підходу в педагогіці полягає в тому, щоб ненав'язливо спрямовувати учнів на позитивний шлях розвитку, забезпечуючи їх самовиховання, самоосвіту, саморозвиток, самовдосконалення. За своєю природою синергетична дія – це вплив спроквола, виходячи з власних форм, здібностей, а отже, вчитель не нав'язує учню свою волю, а відмовившись від дріб'язкової опіки, заохочує самостійність, помічає успіх, підтримує ініціативу, пробуджує інтерес до відкриття себе, навколишнього світу, до постійного

пошуку власного шляху, до розвитку своїх здібностей. Для синергетичного підходу в педагогіці характерна опора на евристичний метод навчання (Новаченко, 2001, с. 25).

Здоров'я людини – це багатокомпонентна ієрархічна структура, що є наслідком дії величезної кількості різноманітних чинників. Сутність синергетичного підходу в процесі оздоровлення полягає в тому, щоб побудувати оптимальну, правильну конфігурацію оздоровчого впливу з використанням різних засобів як в комплексі, так і окремо, цілеспрямовано стимулюючи слабкі інформаційно-енергетичні канали, досягати високої ефективності процесу оздоровлення за порівняно невеликих зусиль. Маленькі, але правильно організовані резонансні впливи на складну систему, якою є організм людини з його всебічною взаємопов'язаністю і взаємообумовленістю, можуть бути досить ефективні.

Соціально-економічні перетворення вимагають методів навчання здатних забезпечити здатних забезпечити продуктивну адаптацію людини в соціумі. На цьому підґрунті був розроблений компетентнісний підхід, який знаменує нову парадигму освіти пов'язану з переосмисленням мети, змісту, критеріїв якості та результату навчання (Бойчук, 2012; Юр'єва, 2014). Характерною особливістю сучасних тенденцій в освіті є спрямованість на розвиток творчої ініціативи, самостійності, конкурентоспроможності, мобільності. Поняття “компетентність” дослідники трактують як складну інтегровану якість особистості, в основі якої не тільки знання, уміння й навички, а й мотиваційна, етична, соціальна та поведінкова складові, система ціннісних орієнтацій, ставлення до справи, певні вподобання, потреби, інтереси, почуття, бажання, прагнення, звички тощо, які загалом зумовлюють можливість ефективно здійснювати певну діяльність.

Отже, науковці фіксують складний характер категорії “компетентність” як у визначенні, так і в оцінці, змістовно наповнюють її власне особистісними якостями, виокремлюють діяльнісну суть компетентності як кінцевий результат навчання, в якому, на відміну від знанневої домінанти “що”, актуалізується спосіб і характер дій “як”.

Аналіз та узагальнення результатів досліджень щодо сутності компетентності дали змогу поняття “компетентність з основ здоров'я” розглядати як інтегральну характеристику, основою якої є комплекс знань, умінь, цінностей, мотивів, особистісних якостей, життєвого досвіду, які визначають здатність особи вирішувати оздоровчі завдання як щодо себе, так і щодо оточення. Конкретизація змісту компетенцій потребувала аналізу головних чинників здоров'я та напрямів оздоровчого впливу. Було з'ясовано, що ефективність процесу оздоровлення визначає комплекс різних засобів впливу як на фізіологічні, так і психоемоційні процеси в організмі, головними серед яких є: рухова активність, харчування, ендоекологія, дихання, загартування, корисні звички (поведінка), психоемоційна активність. Інтегральна компетентність з основ здоров'я складається з компетенцій, які відповідають визначеним чинникам здоров'я та напрямам оздоровчого впливу.

Діяльнісний підхід розглядає діяльність як головне джерело формування особистості й фактор її розвитку. Тільки завдяки діяльності особистість стає суб'єктом пізнання й перетворення дійсності. Сукупність діяльностей, що реалізуються особистістю, утворює багатство й різноманіття зв'язків індивіда зі світом. Діяльнісний підхід передбачає орієнтацію на розвиток творчого потенціалу особистості, дозволяє враховувати індивідуальні та вікові особливості кожного студента через посередництво діяльності, яка сприяє самореалізації та особистісному зросту. У діяльності студент набуває досвіду, який задіює внутрішні структури особистості, а відтак, надає професійній діяльності особистісного змісту. Отже, діяльність можна розглядати як один з головних параметрів структури особистості (Леонтьєв, 2003).

Діяльнісний підхід важливий з погляду організації значимої навчально-професійної та практично-професійної діяльності фахівців зі здоров'я людини, оскільки оздоровча практика є формою людської активності, яка має обґрунтовану мету, здатна перетворювати об'єктивну дійсність, реалізується на основі певних методів із застосуванням спеціальних засобів, характеризується послідовними діями, що виконує суб'єкт, потребує творчого підходу і в професійному аспекті має неперервний характер. Використання переважно методів передачі та репродукції готових емпіричних знань не може забезпечити єдність свідомості, поведінки й діяльності. Засновник валеології І. Брехман з цього приводу зазначав: “Для здоров'я потрібні такі знання, які б стали буттям” (Брехман, 1987, с. 50). Важливо, щоб здобута в результаті навчання інформація увійшла в повсякденне життя, стала переконанням та мотивацією дій. Інакше знання залишаються обмеженими рамками звичайної інформації і не можуть впливати на систему власної регуляції поведінки індивіда. Саме у перетворенні діяльності забезпечується розвиток.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Методологічні засади професійної підготовки майбутніх фахівців зі здоров'я людини детерміновані сутнісними характеристиками професійної діяльності фахівця оздоровчої галузі з урахуванням усієї складності й різноманіття біологічних, психологічних, соціально-економічних, екологічних, морально-етичних, побутових, професійних, суспільно-політичних та інших джерел і чинників, що визначають життєдіяльність і зумовлюють здоров'я людини. Взаємозв'язок і взаємодія холистичного, синергетичного, компетентнісного та діяльнісного підходи зумовлюють особливості навчально-виховного процесу підготовки студентів з погляду соціально-педагогічної сфери та виявляють значимість в аспекті професійно-прикладної діяльності фахівця оздоровчої галузі. Методологічні підходи професійної підготовки майбутніх фахівців зі здоров'я людини становлять підґрунтя для розробки відповідного змісту, форм, методів, засобів, організаційних особливостей професійної підготовки майбутніх фахівців зі здоров'я людини.

Список використаних джерел

- Бойчук, Ю. Д. (2012). Компетентнісний підхід. *Наукові підходи до педагогічних досліджень : колективна монографія*. Лозова, В. І. (Гол. ред.). (188-216). Харків : Віровець А.П. “Апостроф”.
- Брехман, И. И. (1987). *Введение в валеологию – науку о здоровье*. Ленинград: Наука.
- Заблюцька, О. С. (2008). Компетентність, кваліфікація, компетенція як ключові категорії компетентнісної парадигми вищої освіти. *Вісник Житомирського державного університету*, вип. 39, 52-56.
- Іонова, О. М. (2012). Системний та синергетичний підходи. *Наукові підходи до педагогічних досліджень : колективна монографія*. (22-80). Лозова, В. І. (Гол. ред.). Харків : Вид-во Віровець А.П. “Апостроф”.
- Леонтьев, А. Н. (2003). *Становление психологии деятельности: Ранние работы*. Леонтьев А. А., Леонтьев Д. А., Соколова Е. Е. (Ред.). Москва: Смысл.
- Міхєєнко, О.І. (2012). Холістичний підхід до оцінки рівня здоров'я організму людини. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології : Зб. наук. праць*. Суми : СумДПУ ім. А.С.Макаренка, 1(19), 36-45.
- Новаченко, Т. В. (2001). К вопросу о синергетике образования. *Виховання і культура*, 1 (1), 24-26.
- Оржеховська, О. (2013). Холістична концепція здоров'я у британській школі: перспективи для України. *Порівняльно-педагогічні студії*, 1(15), 41-48.
- Уголев, А. М. (1985). *Эволюция пищеварения и принципы эволюции функций : элементы современного функционализма* Ленинград : Наука.
- Хриков, Є. М. (2017). *Методологія педагогічного дослідження : монографія*. – Харків: ФОП Панов А.М.
- Юр'єва, К.А., Тищенко, О. М. (2014). Компетенція, компетентність, міжкультурна компетентність учителя: сутність і зміст. *Засоби навчальної та науково-дослідної роботи : зб. наук. Праць*, вип. 42. (169-182). Харків : ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

References

- Boychuk, Yu.D. (2012). *Kompetentnisnyy pidkhhid* [Competency approach]. Kharkiv : Virovets' A.P. “Apostrof”. [in Ukrainian].
- Brekhman, Y.Y. (1987). *Vvedeniye v valeolohyyu – nauku o zdorov'e* [Introduction to Valeology - Health Science]. Leningrad : Nauka. [in Russian].
- Zablots'ka, O.S. (2008). Kompetentnist', kvalifikatsiya, kompetentsiya yak klyuchovi katehoriyi kompetentnisnoyi paradyhmy vyshchoyi osvity [Competence, qualification, competence as key categories of competency paradigm of higher education]. *Visnyk Zhytomyrs'koho derzhavnogo universytetu* (Vol. 39, p. 52-56). [in Ukrainian].
- Ionova, O.M. (2012). *Systemnyy ta synerhetychnyy pidkhody* [System and synergistic approaches]. Kharkiv : Vyd-vo Virovets' A.P. “Apostrof”. [in Ukrainian].
- Leont'ev A.N. (2003). *Stanovlenye psikhologiy deyatelnosti: Rannye raboty* [Formation of the psychology of activity: Early work]. Moskva: Smysl. [in Russian].
- Mikheyenko O.I. (2012). *Kholistychnyy pidkhhid do otsinky rivnya zdorov'ya orhanizmu lyudyny* [Holistic Approach to Assessing Human Health]. Sumy : SumDPU im. A.S. Makarenka. [in Ukrainian].
- Novachenko T.V. (2001). K voprosu o synerhetyke obrazovannya [On the issue of synergetic education]. *Vykhovannya i kul'tura* (Vol. 1 (1), p. 24-26). [in Ukrainian].
- Orzhekhov'ska O. (2013). Kholistychna kontseptsiya zdorov'ya u brytans'kiy shkoli: perspektyvy dlya Ukrayiny [Holistic Concept of Health at British School: Perspectives for Ukraine]. *Porivnyal'no-pedahohichni studiyi* (Vol. 1(15), p. 41-48). [in Ukrainian].
- Uholev A.M. (1985). *Evolyutsyya pyshchevarennya y pryntsypy evolyutsyy funktsyy : elementy sovremennoho funktsyonalizma* [The evolution of digestion and the principles of the evolution of functions: elements of modern functionalism]. Leningrad : Nauka. [in Russian].
- Khrykov Ye. M. (2017). *Metodolohiya pedahohichnoho doslidzhennya* [Methodology of pedagogical research]. Kharkiv: FOP Panov A.M. [in Ukrainian].
- Yur'yeva K.A. (2014). *Kompetentsiya, kompetentnist', mizhkul'turna kompetentnist' uchytelya: sutnist' i zmist* [Competence, competence, intercultural competence of the teacher: essence and content]. (Vol. 42, p. 169-182). Kharkiv : KhNPU imeni H.S. Skovorody. [in Ukrainian].

МІКНЕІЄНКО О. , МІКНЕІЄНКО Т.

Sumy State Pedagogical University named after A.S. Makarenko, Ukraine

METHODOLOGICAL APPROACHES IN PRACTICE OF PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS ON HEALTH OF HUMAN

The article deals with the role of methodology in the process of professional training of specialists. An overview of pedagogical and methodological literature on this problem has been carried out, which shows that the methodology plays a decisive role as it is the basis for the integrity, systematic, and the effectiveness of educational and professional activities. The effectiveness of the professional training of a specialist depends to a large extent on the formation of its methodological culture, which defines both general outlooks and specific principles, conditions, methods, forms, means, and peculiarities of solving theoretical and practical problems during the study process and in the process of further professional activities. The essence and content characteristics of holistic, synergistic, competency and activity approaches are revealed. The expediency of their application as a methodological basis for ensuring the effectiveness of the educational process and the success of practical and applied activities of human health specialists has been substantiated. The holistic approach regards man as an integrated system, and therefore, the effectiveness of health-improving influence

can provide a complex of remedies for the physical, mental, spiritual and social spheres of human life. Synergetics provides an opportunity to find optimal and effective means, methods, forms, ways of making efforts for improvement, development, self-improvement. Competency approach involves rethinking the purpose, content, quality criteria and learning outcomes, their focus on the development of creative initiative, autonomy, competitiveness and mobility. Activity approach considers activity as the main source of personality formation and the factor of its development, through which the person becomes the subject of knowledge and transformation of reality.

Key words: *professional training, future specialists in human health, methodological approaches, health, educational process.*

Стаття надійшла до редакції 24.10. 2018 р.

УДК 316.46-048.23:378

СВІТЛАНА НЕСТУЛЯ

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

КОНЦЕПЦІЯ ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ З МЕНЕДЖМЕНТУ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ

У статті на основі аналізу теоретичної літератури та практичного досвіду діяльності університету схарактеризовано концепцію формування лідерської компетентності майбутніх бакалаврів з менеджменту в освітньому середовищі університету. Авторська концепція відображає поняття, мету, завдання, очікувані результати, критерії досягнення, методологічні підходи, принципи, Основні напрями розвитку лідерської компетентності майбутніх бакалаврів з менеджменту в освітньому середовищі університету. Концепція включає три взаємопов'язані концепти, які сприяють реалізації провідної ідеї дослідження: методологічний, теоретичний та технологічний.

Ключові слова: лідерська компетентність, освітнє середовище, університет, концепція, мета, завдання, принципи

Постановка проблеми. Нині пошук шляхів і механізмів мотивації співробітників організацій до досягнення й задоволення потреб вищого рівня (суспільного визнання, самореалізації) вивів управління на його вищий еволюційний рівень – лідерство. Саме тому актуальною є проблема формування лідерської компетентності майбутніх бакалаврів з менеджменту в освітньому середовищі університету, вирішення якої потребує розробки концепції формування лідерської компетентності майбутніх бакалаврів з менеджменту в освітньому середовищі університету, врахувавши в ній як зовнішні, так і внутрішні чинники, що впливають чи будуть впливати на діяльність університету, поклавши в основу не лише управління ним, але і його інноваційний поступ упровадження лідерської парадигми.

Аналіз останніх досліджень. Багатоаспектність проблеми професійної підготовки менеджерів різноаспектно висвітлювалася у працях учених з різних точок зору: з позиції формування та розвитку професійної компетентності менеджерів (І. Бех, В. Демчук, М. Євтух, Н. Ничкало, І. Зязюн); професійно важливих якостей (В. Агеєв, В. Бондарев, А. Боровський, Г. Щокін, А. Чернявський) та професійної культури (І. Ладанов, О. Пономарьов, О. Романовський, В. Шепель); удосконалення професійної підготовки менеджерів (Л. Влодарска-Зола, О. Капітанець, Н. Ушакова); формування лідерської компетентності студентської молоді (О. Бойко, О. Видрашко, В. Жигір, О. Єрмоленко, В. Лугова, Н. Мараховська, Г. Падурець, О. Долгопол, С. Тарасова). Незважаючи на значну кількість наукових праць, проблема розробки концепції формування лідерської компетентності майбутніх бакалаврів з менеджменту в університеті у вітчизняній дидактиці до цього часу не була предметом спеціальних педагогічних досліджень.

Мета статті – схарактеризувати концепцію формування лідерської компетентності майбутніх бакалаврів з менеджменту в освітньому середовищі університету (далі – Концепція).

Виклад основного матеріалу. У площині осмислення і обґрунтування концепції формування лідерської компетентності майбутніх бакалаврів з менеджменту на сьогоднішній день усе частіше розгортаються наукові дискусії, здійснюється цілеспрямований педагогічний пошук, проводиться активна дослідно-експериментальна та інноваційна діяльність учених та педагогів. Приділення великої уваги широкої науково-педагогічної громадськості до питання формування менеджера-лідера в освітньому середовищі ЗВО не є випадковим і зумовлене потребою у досягненні найкращих результатів у вирішенні актуальних завдань, які поставлені перед сучасною вищою освітою.